

PELS DRETS DE TOTS ELS ANIMALS

Manifest pel Dia mundial dels animals – 04.10.2011

Plataforma pels drets dels animals Carles Pinazo

Carles Pinazo lluitava *per la vida i contra el patiment de les persones i la resta dels animals*. Pacíficament, a soles o acompanyat, parlant o mitjançant la seua gran pancarta, denunciava el que passava a dins de la plaça de bous de València. Sempre hi era, a prop dels animals que estaven sent torturats i matats en un *espectacle taurí*.

Al nostre país es maten centenars de bous a les places i es torturen milers als bous al carrer. Són pràctiques que es justifiquen per l'*afició* de molta gent, la seua llarga *tradició* i la seua consideració d'*art*, de *cultura*, i que sostenen importants interessos econòmics. Aquests interessos xuclen desenes de milions d'euros l'any dels diners públics a través de totes les administracions. Són la força de la tortura taurina i, sense ells, Carles hauria pogut veure la fi d'aquesta greu injustícia.

També patim l'abandó, cada any, de milers de gossos, gats i altres animals *de companyia*. I no tarden en sumar-se a la tragèdia les seues cries, nascudes al carrer entre el fem o sota les rodes dels cotxes. Condemnats a una vida de patiments i a una mort indigna a la carretera, a la gossera, a colps, pel verí... També són víctimes d'antigues pràctiques humanes, que els converteix en joguines fins que el caprici s'acaba. I també són víctimes dels interessos econòmics que genera la seua compra i venda.

Els humans mai han tingut en consideració els seus interessos, el seu desig de viure, de ser lliures, de no patir. I tampoc dels de la resta d'animals. Sempre han fet ús d'ells, i molt més amb l'arribada de la industrialització, del desenvolupament tecnològic. Són les víctimes dels altres espectacles com els cirques, el zoos, els safaris o els aquaris; de la indústria de la experimentació de cosmètics, productes de neteja, medicaments...; de la indústria del vestit i, sobre tot, de la indústria de l'alimentació, que són torturats i matats a milers, cada dia. També són víctimes de velles tradicions que per justícia han de ser superades i que, com passa amb la resta d'abusos, tenen una alternativa viable. És el veganisme que Carles incorporà als seus discursos, quan va fer la connexió del bou de la plaça amb la vedella de l'escorxador, del gos del carrer amb el que resta immòbil i aterrit a la gàbia del laboratori.

És hora de canviar les coses. De deixar de gastar els diners públics en tortura, diners que podem gastar en les persones i els altres animals, com deia Carles. Una part, xicoteta si la comparem amb el gruix del que s'emporta la indústria taurina, hauria d'anar destinada a campanyes d'esterilització de gossos i gats, per a evitar la tragèdia del carrer, i a donar suport a les protectores que atenen els animals i que, amb l'esforç de la seua gent i fins que ho permeten les seues capacitats, cobreixen el que les administracions deixen de banda.

I, com que el progrés porta a deixar de banda velles formes de fer que no s'avenen als nous temps, que ja no serveixen per a fer tot allò nou que hem après o que hem descobert que no eren bones, és hora de progressar. És hora de tindre en compte els interessos i els drets dels altres animals, que són pocs: ni més ni menys que el dret a la seua vida, digna i en llibertat, i el dret a no patir cap abús ni cap mal.

En el Dia mundial dels animals fem homenatge a l'amic Carles Pinazo que, com Francesc d'Assís, isqué al carrer a buscar la gent i lluità pacíficament pels drets de les persones i pels drets de tots els animals.

Pels drets de tots els animals.